

tíðindablaðið sósíalurin

Telefon 118 20
Argjavegur 26, 3800 Argir
Postsmoga 76, 3800 Tórshavn

Útgevni: P/f Sósíalurin ©
Ábyrgdarblaðstjóri: Jan Müller
Fyrirtaksstjóri: Krisjan Dahl
Bláðfólk: Hogni Djurhuus
Randi Jacobsen
Tórfinn Smith
Ljósmyndari: Kalmar Lindenskov
Uppseting: P/f Sósíalurin
Prent: P/f Pressan 1981

Miðvís forfylging

oddagrein

HERFERÐIN hjá fólkaflakkinum móti annarleiðis hugsandi heldur fram. Hetta hevur verið eitt av aðalmálum floksins í longri tíð. Eingin skal kenna seg tryggan, sum ikki tekur undir við politiska harkaliðnum á Traðarvegi. At spjaða ótta og ótrygd er eitt av aðalmálum fólkaflaksins.

Í LONGRI tíð hevur stavnamaður fólkaflaksins ligið eftir ávísuð útvarpsfólkum. Útvarpsfólkini eru speirikin og útspilt, tí tey tíðindi, ið hesi, í teirra dagliga arbeiði, hava borið, hava ikki hóvað fólkaflakkinum. Tað, sum pínir fólkaflakkin mest er, at útvarpið ikki hálovar stýrinum í Suður Afrika ella einaræðisharranum Pinochet og at Reagan ikki fær eitt herðaklapp og Gorbátjov ein frammaná í hvørjari tíðindasending.

Í DAGBLAÐNUM í gjár heldur hetsin móti einum ávísuð útvarpsmanni fram. Páskotið til nú aftur at leggja eftir honum er, at hann hevur funnið sær annað starv, eftir drúgva tænastru í útvarpinum. Hesin útvarpsmaður, sum so at siga hvørt mansbarn í Føroyum kennir frá mongum framúr góðum og áhugaverdum sendingum í útvarpinum, skal nú framhaldandi forfylgjast av fólkaflakkinum.

HVAT HEVUR so hesin maður gjørt, sum ikki hóvar fólkaflakkinum? Hann hevur havt nakrar samrøður við søguførðingina Hans Holm um uttanríkispolitikk. Hann er javnaðarmaður. Hann hevur eina ferð svarað Óla Breckmann aftur í bløðunum, og í tíðindaflutninginum hevur hann listið okkurt fjarrítið frá Ritzau ella Reuter, sum ikki eru skorin heilt eftir fólkaflaksins leisti. Hetta eru jú stór brotsverk — tykist.

HENDAN forfylging er nógv álvarsligari og óhugnaligari enn flestu hugsa. Hendan forfylging er eisini sera miðvís. Tað, sum veruliga liggur í hesi herferðini er tað sama, sum fólkaflakkinur í fleiri ár hevur framt móti so mongum øðrum. Boðskapurin er týðiligur: Makkar tú ikki rætt, so veitst tú, at so fært tú av at vita.

ØLL MINNAST herferðirnar móti fólki, sum vistu seg til dømis á friðarfundum, umhvørvisfundum og annars í felagsskapum, sum ikki vóru hýstir í fólkaflaksins glashúsi. Mong av hesum fólki, sum dittaðu sær at siga sína hugsan á tilíkum fundum, ella bert vóru við, fingur av at vita. Endamálið við herferðini var greitt. At lata fólki vita, at um tey vistu seg á tilíkum samkomum, fingur tey av at vita. Hetta hevur eydnast partvís, og vit vita um fólki, sum ongan hug hava at verða útspilt alment, og tí halda seg burtur.

NÚ ER túrin komin til almennu fjølmiðlarnar, sum Fólkaflakkinur, sum kunnugt ynskir so fjart sum piparið grør. Nú skulu útvarps- og sjónvarpsfólk fáa somu boðini. Vága tit tykkum at bera kritisk tíðindi móttvegis fólkaflaksins ódámliðu politisku idolum, so fáa tit av at vita.

GREIÐ TALA frá fólkaflakkinum, og gevur hetta okkum bert enn eina ábending um, at skal tað vera livandi í hesum landi hjá hampafólki, fólki, sum loyvir sær at hava eina hugsan um samfelagsmál, eigur fólkaflakkinur at haldast so langt uttanfyri alt politiskt vald langt inn í komandi øld.

tór.

SUMBA—B71

Eftir at hava heitt á MAP, itróttarskrivaran í 14. sept., og formannin í Fram, Eyðfinn Albert Hansen, um at rætta skrivningina í 14. Sept. um dystin Sumba-B71 og einki hendir, vil eg gera hetta sjálvur.

Eyðfinn A. Hansen kann ikki skilja, hvi eg ikki mótti til dystin sum dómari. Til hetta er at siga, at eg var í feriu,

burturstaddur, og hetta visti EAH týsdagin 19.5. sum dysturin skuldi verða leygardagin 23.5.

EAH ringdi heim til min og fekk at vita, at eg var í feriu, sjálvur um eg segði tað við hann 4 dagar, áðrenn eg fór í feriu.

Formaðurin í Sumba tosaði eisini við EAH, og segði EAH, at hetta skuldi hann nokk loysa.

Harra Eyðfinn Albert

Hansen sigur, at Fram hevur einans ein dómara. Hetta er ikki satt. Fram hevur 2 dómara og veit Eyðfinn ikki hetta, so haldi eg hann skuldi pakkað sekkin.

MAP skuldi eisini spurt hinar partarnar av sakini, áðrenn hann sleingir tilikið út í bløðini.

Heilsan

Kim Ejdesgaard

Politisk støðutakan í álvarsmálinum um AIDS-kanningar

Við hesum skal verða sagt frá, at FRAMSÓKNAR-FLOKKURIN til fulnar tekur undir við ynskinum hjá leiðsluni á LYN-FROST, um at innflutt arbeiðsmegi skal kannast fyri AIDS.

Annars metir Fram-sóknarflokkurin, at kann-ingar eiga at verða settar í verk fyri allar vandasjúkur, tá fremmandafólk skulu higar til lands at arbeiða.

Tilíkt krav er ikki órímligt, og onki óvanligt er í tí, at fólki ella bólkur av fólki verða kannað fyri vandasjúkur/smittu. Her kann verða vist til donsku tvungnu kanningarnar av hvørjum einasta føroy-

ingi, sum fór at sigla í danska handilsflotanum. Har var talan um kann-ingar av og innspærningar móti einum ótali av nevndum og ónevndum sjúkum, so sum colera, yellow fever, small pox, TB, veneriskar sjúkur og møguligar aðrar sjúkur við, sum ein í lotuni ikki kann minnst. (Og veit ein altíð hvat ein verður kannaður fyri, tá t.d. blóðroyndir verða tiknar — hvør einasta barnakona verður kannað fyri syfilis uttan at vita av tí).

Ein smittukanning er ongantið diskriminerandi, men kann hjálpa til kannaða og tryggja tey, ið hesin kemur í samband

við.

Vit trúgva ikki at ein einasti føroyskur ella danskur sjómaður klagði um tey afturvendandi boðini: »De skal lige en tur inn på Rederiforeningens lægekantor i ...gade 33«.

Visa vit eftirlæti og líka-sælu fyri álvarssamum vandasmittum, kunnu vit koma at uppliva tað, ið verri er enn tá tuberkla-smittan rakti Føroyar á sinni.

Fyrivarni, sum tað LYNFROST tekur, eiga vit at vera takksom fyri og geva okkara fulla stuðul.

vegna FRAMSÓKNAR-FLOKKIN
Adolf V. Hansen fm.

Hjá fólkaflakkinum hevur sannleikin ikki húsrúm

Tá ein gevur seg til at skriva soleiðis sum nú Óli Breckmann og fólkaflakkinur gera, um hvussu viðurskiptini vóru á Tveroyri og orsökina til broyt-ingarnar í fólkatálinum, viðurskipti, sum hvørki fólkaflakkinur ella nevndi persónur kenna nakað til, so má eg visa á, at »hann, ið gítar tekur ofta feil«.

Teir royna av øllum alvi at ærumeiða eina heila sókn við at royna at mana nakað fram, sum í veruleikanum ikki er soleiðis sum nevndi persónur og flokkur hansara gera, tað skrivaða orðið hevur ávirkan, tað er bara at siga tað nóg ofta, so festir tað røtur.

Henda herferð, sum fer fram ímóti Tveroyri og tí fólki, sum hevur búð her og tey, sum nú búgva,

visir, hvussu lætt bæði Óli og fólkaflakkinur fara um sannleikan. Tað er øllum greitt, at har bert annar parturin verður við-gjörður og viðgjörður á henda hátt sum arbeidar-fjöldin verður, so hevur sannleikin ikki húsrúm.

Sannleikin er húsvillur, har hann verður viðfarin á slíkan hátt, sum Óli og fólkaflakkinur hagreiða ta arbeidarafjöld, sum byggi Tveroyri og sum legði grundarlagið undir tann javnaðarflokk, sum vit hava í dag.

Hvat var nú orsøkin til, at arbeidaraflokkur bleiv stovnaður, hvat var nú orsøkin, harra Óli Breckmann!

Orsøkin var, at tann timalenti, kvinnur sum menn og fiskimenninir við, sjálvur um tey ar-

beiddu nátt sum dag, so vóru tey ongantið klár yvir, har tey stóðu. Tey vistu ikki, um tey vóru keypt ella seld.

Tey fingur ongantið sínar egnu pengar at ráða yvir sjálvi. Tað at ráða yvir síni egnu ogn skuldi ein borgarligur politikari sum Óli sigur seg vera, skilt.

Her var tað arbeiðsgevarin, sum umsat teirra viðurskiptum, og var tað ein, sum bað um eina uppgerð, so var arbeiðsloysi prísurin, so eitt var at gera, eitt annað at lata vera, so tøgningin var ráðandi.

Eg vildi fegin vitað, hvussu leingi harra Óli Breckmann og fólkaflaks-kvinnur og -menn vildu bíða eftir sínum pengum. Teir vildu ikki bíða ein